

højelse af Enkebørnslovens Trangsgrenser, er man fra i Morgen meget vanskeligt stillet, fordi man ikke i Kommunerne er i Stand til at hjælpe de nævnte Personer og da navnlig Enkerne, medmindre de kan falde ind under Hjælpekaseloven, og det kan de kun, hvis det drejer sig om Hjælp i Sygdomstilfælde. Derfor vil jeg gerne paa Socialdemokratiets Vegne tillade mig at forespørge den højtærede Indenrigsminister om, hvorvidt man kan vente Dyrtidsloven forlænget, og da i hvilket Omfang, eller om Ministeriet har tænkt paa paa anden Maade at raade Bod paa de Vanskeligheder, der, som jeg har skildret, vil fremkomme fra i Morgen, saafremt der ikke foretages noget i disse Spørgsmaal.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) meget rigtigt udtalte, besvarede jeg i sin Tid Forespørgselen her i Tinget angaaende Enkers Understøttelse og Udvidelse af Trangsgrenserne dermed, at jeg overvejede at fremsætte et Lovforslag i saa Henseende. Det var — hvad jeg antager, det ærede Medlem er enig med mig i — ikke noget heldigt Tidspunkt at gøre dette paa, da jeg maatte savne forskellige Oplysninger om, hvilket Omfang Loven havde faaet, som det var mig magtpaaliggende at have ved dette Spørgsmaals Afgørelse, men jeg fandt, at det var rimeligt at foretage nogle Udvidelser og søge at sætte dette i Forbindelse med Prisniveauet. Naar jeg imidlertid nu er tilbøjelig til i Øjeblikket at gaa en noget anden Vej, skyldes det, at jeg har modtaget en enstemmig Anmodning fra Københavns Kommunalbestyrelse om at give Plads for, at Kommunen kan afvikle sine Dyrtidsforanstaltninger, saaledes at der skulde fremkomme et Lovforslag, der gav en saadan Adgang. Jeg har da fundet det heldigt at give dette Lovforslag en saadan Karakter, at Afviklingen kunde finde Sted inden Udgangen af Oktober Maaned, saaledes at der da ved Rigsdags-samlingens Begyndelse kunde blive Adgang til at tage Stilling til Spørgsmaalet om en eventuel Udvidelse af Trangsgrenserne ved Enkebørnsunderstøttelsen. Dette Tidspunkt vil nemlig være belejlige baade for Ministeriet til Udarbejdelse af et Forslag og for Rigsdagen til at tage Stilling dertil. Et saadant Forslag paatænker jeg at fremsætte i Morgen for Rigsdagen, og det er Tanken, at det skal have tilbagevirkende Kraft fra 1. April d. A.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Finanslovsforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 60 Stemmer.

Formanden: Finanslovsforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Godtgørelse for Kontorhold til Amtmands-embederne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1458).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 511) og *dets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1459).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling umder eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Paragraffer 1—3 (se Tillæg C. Sp. 505) og *dets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Godtgørelse for Kontorhold til Biskopperne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1462).